

Ajánlás

A „Magyar Íj” Hungarikumként történő elismerésére

„*A sagittis hungarorum libera nos Domine...*”

Ez a nyugat-európai imádság emlékeztet bennünket a magyarok íjára, egy olyan fegyverre, mely Európában egyedülálló módon nemzetteremtő, nemzetmegtartó erővel rendelkezett. A Honfoglalás után még 350 évig véres fejjel menekült minden ránk támadó sereg. Ez példa nélküli egész Európa történelmében.

Nemzetünk történelmében játszott szerepe alapján méltán tarthatjuk nemzeti értéknek, Hungarikumként történő elismeréssel ennek a rendkívüli fegyvernek állíthatunk emléket, biztosíthatjuk hiteles továbbélését.

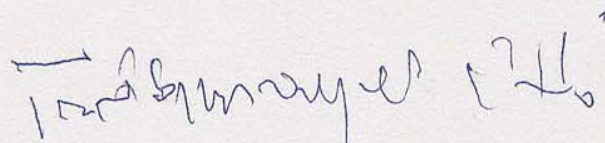
A nevemhez fűződik az első olyan hiteles feltárás (Békés-Povádzug), melynek során a felszínre került – korábban jelentéktelennek gondolt – csontdarabok egyértelműen magyar reflexíj maradványokként kerültek azonosításra. Ezek alapján készítette el Fábíán Gyula az első íj replikáit.

Azóta több replika is készült, további leletek segítettek pontosítani a magyar íjról alkotott képet.

A honfoglalás kori régészet szakértőjeként meggyőződésem, hogy Bencsik Péter és Borbély László régészeti adatokra és értékelésekre alapozott „A Magyar Íj (Litér – Gödöllő, 2013.)” dolgozatában definiált „Magyar íj” kivételes kultúrtörténeti és hadtörténeti jelentőséggel rendelkezik, illetve mint fogalom, elválaszthatatlan a magyarságtól, nemzetünk történelmétől.

A fentiek alapján fontosnak tartom és támogatom, hogy a „Magyar íj” bekerüljön a Magyar Értéktárba, és megkapja a „Hungarikum” minősítést.

Budapest, 2014. május 5.

Dr. Trogmayer Ottó
muzeológus, régész, egyetemi tanár